HOTĂRÂRE
în numele LEGII

15 iulie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa
Președintele ședinței, judecătorul NEGRU Nicolae
Grefier BOBEICO Mihaela

În lipsa primarului or. Căușeni și a agentului constatator, legal citați

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională la contestația depusă de primarul or. Căușeni, Donțu Alexandru, împotriva încheierii din 18.02.2026 a agentului constatator din cadrul IP Căușeni, Bargan Andrei, la materialul înregistrat în R-2 cu nr.689 din 16.02.2026.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 27.02.2026 până la 15.07.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.
În baza lucrărilor dosarului și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. La data de 26.02.2026, primarul or. Căușeni, Donțu Alexandru, a depus o contestație, în ordinea art.448 Cod contravențional, prin care a solicitat anularea încheierii din 18.02.2026 a agentului constatator din cadrul IP Căușeni, Bargan Andrei, la materialul înregistrat în R-2 cu nr.689 din 16.02.2026, cu remiterea procesului contravențional agentului constatator pentru efectuarea unei verificări suplimentare.
2. În motivarea contestației, petiționarul a invocat că, în cazul dat s-a încălcat prevederile art.19 alin.(1) al Legii nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public. Consideră încheierea contestată ca fiind una ilegală.
3. Primarul or. Căușeni și agentul constatator, fiind legal citați despre data, ora și locul desfășurării procesului, în ședința de judecată nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, prin urmare, conducându-se de prevederile art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa acestora.

4. Referitor la respectarea termenul de depunere a contestației, se reține că, conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8).
5. Respectiv, ținând cont de faptul că încheierea contestată datează cu 18.02.2026, iar contestația a fost înregistrată la 26.02.2026, prin urmare, instanța consideră că aceasta este depusă în interiorul termenului legal de contestare prevăzut la art.448 alin.(1) Cod contravențional.
6. Examinând motivele contestației și materialele cercetate în ședința de judecată, instanța ajunge la concluzia că contestația depusă de primarul or. Căușeni, Donțu Alexandru este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, pe motivele menționate infra.
7. În corespundere cu art.2 Cod contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.
8. Conform art.374 alin.(3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. Â
9. Art.375 alin.(1) - (3) Cod contravențional statuează că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.
10. Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.
11. Totodată, în temeiul art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică

făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Însă, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

12. În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

13. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8).

15. Astfel, în fapt, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, la 26.12.2025, în secretariatul IP Căușeni cu nr. D-157/25 a fost înregistrată plângerea primarului orașului Căușeni, Donțu Alexandru, prin care a sesizat că, la 08.12.2025, cu numărul de ieșire 02/1-24-2007, a expediat în adresa Inspectoratului de poliție Căușeni o cerere prin prisma Legii nr.148/2023 privind accesul la informații de interes public. Prin aceasta a solicitat informația în baza cărui temei legal angajații inspectoratului au utilizat terenul public (numărul cadastral 2701217.003) pentru parcarea transportului personal și câte procese-verbale cu privire la contravenție au fost întocmite angajaților pentru parcarea pe terenul vizat contrar interdicției stabilite de indicatorul rutier G34 „Transport special”.

16. Prin cererea sa, petiționarul a invocat că, la 19.12.2025, Inspectoratul de poliție i-a oferit un răspuns formal, nr.34/29-13245 și fără prezentarea informației solicitate, care a

depășit termenul de 10 zile stabilit în art.19 alin.(1) din Legea nr.148/23, din care motive, petiționarul solicită atragerea la răspundere a șefului Inspectoratului de poliție Căușeni, Vitalie Timotin, în baza art.71 alin.(1) Cod contravențional.

17. La 29.12.2025, plângerea a fost transmisă spre examinare comisarului principal Nicolae Golovei. Ulterior, la 13.02.2026, prin scrisoarea nr.71/2 de către adjunctul Procurorului-șef al Procuraturii Căușeni, Postica Aurel, plângerea a fost restituită IP Căușeni pentru organizarea examinării conform competențelor legale, motivând că a fost expediată greșit în adresa procuraturii. La 16.02.2026, plângerea a fost reînregistrată cu nr.689 în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente.

18. Urmare a examinării cazului s-a stabilit că, la 08.12.2025, primarul or. Căușeni a solicitat informația vizată. Cererea a fost transmisă spre examinare comisarului Diacenco Sergiu. Drept răspuns, prin scrisoarea nr.34/29-13245 din 19.12.2025, executorul a informat primăria că terenul vizat a fost amenajat de primărie ca loc de parcare cu acces liber, iar IP Căușeni nu a instalat indicatoare care să restricționeze regimul de utilizare.

19. În consecință, agentul constatator analizând plângerea primarului or. Căușeni, Donțu Alexandru, în raport cu materialele cauzei a emis încheierea din 18.02.2026, prin care a dispus încetarea cercetării pe cazul respectiv, pe motivul lipsei componenței de contravenție în faptele și acțiunile sesizate de petiționar.

20. În motivarea soluției adoptate, agentul constatator a indicat că solicitantului i-a fost eliberat un răspuns, fapt care nu poate fi interpretat ca o încălcare intenționată. Omisiunea termenului (expedierea în a 11-a zi) este considerată o neglijență neintenționată, care ar putea servi ca temei pentru o cercetare disciplinară, dar nu contravențională.

21. La caz, în contextul examinării plângerii împotriva încheierii de încetare a procesului contravențional emise de IP Căușeni, instanța trebuie să analizeze dacă sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art.71 alin.(1) Cod contravențional.

22. Analizând argumentele invocate, instanța atestă că petiționarul susține că simpla depășire a termenului de 10 zile, stabilit de art.19 alin.(1) din Legea nr.148/2023, constituie temei suficient pentru atragerea la răspundere contravențională a conducătorului instituției, invocând încălcarea dreptului de acces la informație.

23. În speța dată, instanța reține că, pentru a atrage răspunderea conform art.71 alin.(1) Cod contravențional, legea impune ca fapta să fie comisă cu intenție. Textul legal stipulează clar: „încălcarea intenționată a dispozițiilor legale privind accesul la informație...".

24. În acest caz, se constată că, răspunsul a fost expediat în a 11-a zi de la înregistrare, existând o depășire de o singură zi față de termenul legal de 10 zile. Din materialele

cauzei rezultă că nu a existat o voință conștientă de a refuza sau de a tăinui informația. Răspunsul a fost elaborat și expediat, iar întârzierea a fost cauzată de proceduri administrative interne.

25. Instanța consideră judicioasă concluzia agentului constatator din încheierea contestată, conform căreia, o întârziere minimă (de 24 de ore peste termen), urmată de furnizarea efectivă a unui răspuns, constituie o neglijență administrativă și nu o acțiune intenționată de blocare a accesului la informație.

26. Totodată, instanța subliniază că încălcările de ordin tehnic/procedural care nu afectează substanța dreptului (informația a fost totuși comunicată) pot atrage eventual răspunderea disciplinară a executorului, însă nu întrunesc gradul de pericol social al unei contravenții.

27. Așadar, în spiritul standardelor europene (a se vedea cauza CtEDO Magyar Helsinki Bizottság contra Ungariei), dreptul de acces la informație trebuie protejat, însă sancționarea persoanelor cu funcție de răspundere trebuie să fie proporțională. Menținerea unei pedepse contravenționale pentru o eroare de calcul al termenului de o zi, în absența relei-credințe, ar fi disproporționată.

28. Prin urmare, instanța consideră concluzia organului constatator ca fiind legală și întemeiată, întrucât, potrivit principiului legalității răspunderii contravenționale, consacrat de Codul contravențional, răspunderea contravențională intervine numai în cazul existenței tuturor elementelor constitutive ale contravenției, inclusiv latura obiectivă constând într-o faptă prevăzută de lege și pericolul social al acesteia.

29. Conform normelor legale aplicabile în mod corespunzător examinării plângerilor împotriva actelor organului de constatare, sarcina demonstrării existenței faptei ilicite revine autorității, iar orice dubiu rezonabil se interpretează în favoarea persoanei acuzate. La caz, instanța consideră că materialele cauzei nu conțin probe suplimentare care ar infirma concluziile organului de poliție.

30. Prin urmare, instanța constată că soluția de încetare a procesului contravențional pentru lipsa faptei este legală, iar argumentele invocate de contestatar reprezintă doar o apreciere subiectivă asupra circumstanțelor cauzei și nu sunt susținute de probe pertinente și concludente.

31. Instanța mai reiterează că soluția agentului constatator este corectă, iar în rezultatul examinării materialelor și a probelor administrate în cadrul examinării cauzei sub prisma pertinenței, concludentei și utilității în coroborare, raportându-le la circumstanțele de fapt ale cazului care formează obiectul examinării, s-a ajuns la concluzia că pretinsele acțiuni ilegale deplânse primarul or. Căușeni, Donțu Alexandru, nu reprezintă abateri de la legea contravențională.

32. În concluzie, în cadrul procesului s-a constatat că, în cazul dat, nu există faptul contravenției, iar conform prevederilor art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.
33. Instanța mai reține că, sesizarea adresată agentului constatator a fost examinată minuțios, iar urmare a examinării acesteia, a fost adoptată decizia contestată în cauză, aceasta fiind motivată în raport cu circumstanțele de fapt constatate la criticile invocate de petiționar, respectiv, argumentele agentului constatator expuse în motivarea poziției sale sunt întemeiate și pertinente cazului.
34. Instanța de judecată mai consideră ca fiind lipsite de temei argumentele petiționarului, precum că, în cadrul procesului contravențional au fost lezate drepturile și interesele legitime ale acestuia, or, în motivarea plângerii, nu au fost invocate încălcări de drept care au afectat decizia contestată, criticând doar acțiunile agentului constatator care, în opinia subiectivă a acestuia, sunt ilegale, neîntemeiate și nemotivate.
35. Se mai notează că, scopul legal al oricărei investigații oficiale a faptelor presupuse pe temeiuri rezonabile a fi prejudiciabile îl constituie întreprinderea măsurilor și epuizarea tuturor căilor posibile în administrarea probelor pentru stabilirea circumstanțelor cauzei.
36. Respectiv, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecția drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, acestea impun organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace, la finalizarea căruia, să nu existe nici o aparență de apreciere arbitrară a circumstanțelor care s-au aflat la originea faptei sau investigației.
37. Astfel, se subliniază că agentul constatator în speța dată a întreprins întreg spectrul de acțiuni procesuale necesare în vederea examinării plângerii, constatându-se că agentul constatator i-a asigurat petiționarului dreptul de a-și apăra drepturile și libertățile, or, au fost examinate în totalitate faptele indicate în plângerea înaintată.
38. De asemenea, este de menționat că, petiționarul a dat o apreciere subiectivă acțiunilor agentului constatator, nu a argumentat pertinența și temeinicia motivelor invocate și viciile pretinselor inacțiuni ale agentului constatator asupra deciziei adoptate pe marginea procesului contravențional.
39. Mai mult decât atât, în cadrul examinării contestației, instanței de judecată nu i-au fost prezentate alte probe sau argumente pertinente și relevante, care ar răsturna situația de fapt și de drept constatată obiectiv și multi-aspectual de agentul constatator.
40. Instanța mai punctează că, prin prisma faptului că decizia agentului constatator este un act administrativ cu caracter individual, acesteia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmită legal, iar

petiționarul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

41. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că agentul constatator a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o decizie legală, iar plângerea depusă de primarul or. Căușeni, Donțu Alexandru este neîntemeiată, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestația.

42. În conformitate cu prevederile art.art.440, 448, 458, 460 și 462 Cod contravențional, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Contestația depusă de primarul or. Căușeni, Donțu Alexandru împotriva încheierii din 18.02.2026 a agentului constatator din cadrul IP Căușeni, Bargan Andrei, la materialul înregistrat în R-2 cu nr.689 din 16.02.2026, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței,
Judecător **Negru Nicolae**